

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. přihrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

SDĚLENÍ

ve věci žádosti o poskytnutí informace (bod 1.)

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, jako subjekt povinný ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), obdržela prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb dne [REDACTED] žádost o informaci podanou s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“) a k ní požadavek na písemné vyjádření podle ustanovení § 154 zákona č. 500/2004 S., správní řád („správní řád“). Podání učinil [REDACTED] bylo povinným subjektem zaevidováno pod čj. [REDACTED]. Povinný subjekt posuzoval body žádosti (1. a 2.) v samostatných řízeních.

[REDACTED]

I.

Ve věci řízení o předloženém bodu 1. žádosti povinný subjekt konstatuje, že tento je uvozen výtkaou žadatele ohledně postupu Věznice Břeclav kvůli neumožnění nákupu potravin a věcí osobní potřeby ve „vězeňské kantýně“ dne 25. července 2022. S tím následně souvisí jeho požadavek na objasnění takového postupu věznice a sdělení informace týkající se úhrady nákladů výkonu trestu odnětí svobody a blokace peněz na účtech odsouzeného.

Povinný subjekt žádost posoudil z hlediska skutkového, tak právního stavu. V této souvislosti připomíná, že právo na informace je zakotveno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod („Listina“) a podle systematiky Listiny je řazeno mezi politická práva. Společným znakem politických práv a svobod je umožnit občanům účast na správě věcí veřejných v celostátním a rovněž tak místním měřítku. Čl. 17 Listiny garantuje právo na informace jako právo, jehož účelem je zajištění možnosti veřejnosti účastnit se rozhodovacích procesů; je tím jednou z podmínek umožňující zapojení občanů do veřejného a společenského života. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod jsou státní orgány a orgány územní samosprávy „povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti“, načež podmínky a provedení stanoví zákon.

Též Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Právo zahrnuje svobodu zastávat názory, přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, jelikož zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, může podléhat podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům, předcházení zločinnosti, dále v zájmu ochrany zdraví, morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací či zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Právní úpravu „práva na informace“ podrobněji provádí zákon o svobodném přístupu k informacím, který upravuje jak základní podmínky, za nichž mají být informace poskytovány, tak podmínky přístupu k nim; podústavním způsobem zajišťuje právo veřejnosti na informace, které mají k dispozici státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i jiné subjekty, jež legitimně rozhodují o právech a povinnostech občanů a právnických osob.

Právo na svobodný přístup k informacím není absolutní. Již samotný zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví několik omezení.

Pokud se jedná o výčet důvodů pro omezení poskytnout informace (pro odmítnutí žádosti), jsou stanoveny zejména v ustanoveních § 2 odst. 3 a 4 nebo v ustanovení § 7 až § 11 (tento není a nemůže být vyčerpávající a je tedy ústavně konformní, byl-li by ještě rozšířen jiným zákonem) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Vhodno doplnit, že Vězeňská služba České republiky při posuzování skutkového a právního stavu, správním uvážením a při zohlednění relevantní judikatury a respektovaných komentářů ohledně práva na poskytování informací postupovala souladně též s úpravou podle Instrukce Ministerstva spravedlnosti čj. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění Instrukce Ministerstva spravedlnosti čj. 575/2011-OT-OSV.

Povinný subjekt v posuzované věci dostal i požadavku Ústavního soudu (nález Ústavního soudu čj. IV. ÚS 1684/11 ze dne 31. července 2013), kdy jednoznačně zdůraznil, že „*naplnění podmínky nezbytnosti omezení základního práva jednotlivce na informace vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, je nutné zkoumat v každé jednotlivé věci podle okolností konkrétního případu*“.

Ve smyslu uvedeného povinný subjekt žadateli poskytuje informace, kterých se v bodě 1. žádost domáhá, a se závěrem, že Věznice Břeclav při zaúčtování doručených peněz odsouzenému, výměře úhrady nákladů výkonu trestu a úhrady nákladů výkonu trestu, postupovala zcela v souladu s platnou legislativou.

II.

V průběhu řízení ohledně bodu 1. žádosti povinný subjekt vycházel z právní úpravy v ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů („zákon o výkonu trestu odnětí svobody“). Respektoval a aplikoval rovněž právní úpravu podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Cit.: „*Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*“.

III.

Podle ustanovení § 35 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je odsouzený k výkonu trestu odnětí svobody povinen hradit náklady výkonu trestu (rozumí se jimi náklady spojené s pobytem odsouzeného ve věznici v průběhu výkonu trestu, zejména náklady na ubytování,

stravování, vystrojování). Nelze-li tyto náklady srazit z odměny za práci, může věznice k jejich úhradě použít peněžní prostředky, které má odsouzený uloženy ve věznici.

Peníze pro úhradu nákladů výkonu trestu z doručených peněz na účet vedený věznicí jsou blokovány na podúčtu rezerva "R", v případě, že odsouzený nemá na tomto podúčtu peníze na úhradu nákladů výkonu trestu, je pak částka pro takovou úhradu blokována z peněz, které má odsouzený evidované na podúčtu osobním „O“.

Podle právní úpravy stanovené v § 8 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb., o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zaměstnány, o výkonu rozhodnutí srážkami z odměny těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení a o úhradě dalších nákladů, ve znění pozdějších předpisů, smí výše úhrady nákladů výkonu trestu odnětí svobody činit nejvýše 1 500 Kč za kalendářní měsíc. Výpočet nákladů výkonu trestu je přitom prováděn vždy měsíčně zpětně (za uzavřené období).

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted signature block]

[Redacted text block]

Rozdělovník:

Adresát		Způsob doručení
1.	Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4	uloženo do spisu
[Redacted]		[Redacted]